

ligst kunde lede til et Resultat, havde Ministeriet benyttet paa en Maade, som aldeles ikke svarede til Hensigten og aldeles ikke fortjener Navn af den nysigtigste Undersøgelse. En jydsk Herredsfoged anmeldte nemlig, at en Arrestant havde udsagt for ham, at den omhandlede Person havde givet sig et falskt Navn, at han ikke hed Ole Jensen, men Otte Jensen, at han ikke var født i Helsingør, men i Nienstadt, at han i 8 Aar havde siddet i Kjøbenhavn, Kronborgs og Rendsborgs Fæstninger, hvorfra han i 1852 var bleven løsladt, (netop kort før han med en rimeligvis falsk Vandrebog viser sig her i Landet), og Arrestanten havde derhos tilføjet, at, saavidt han er indværet, var det i Bløen, at han var bleven domfældt. Denne Angivelse tillagde Ministeriet vel en vis Vægt og begyndte i den Anledning at anstille en Undersøgelse; men det holdt sig blot til den sidste ubestemte Angivelse om Domfældelsesstedet og nædes, forbausende nok, med at skrive til det holsteenske Ministerium og forespørge, om en saadan Person ved Navn Otte Jensen fandtes domfældt i Bløen, og da det fik til Svar, at en saadan Person hverken fandtes domfældt i Øen eller i Amtet Bløen, og i det Hele ikke fandtes i Strafferegistrene for Hertugdømmet Holsteen, opgav det den hele Undersøgelse uden at henvende sig enten til Nienstadt eller nogen af Fæstningerne. Alt dette havde Sogneforstanderskabet oplyst i sin Erklæring, men det hjalp ikke noget; i forrige Maaned fik vi atter en Resolution fra Ministeriet, hvor der kort og godt er udtalt som Hovedindholdet, at det skulde have sit Forblivende ved den ældre Resolution, og at dersom vi vilde have næriere Undersøgelser anstillede, kunde vi være saa artige at gjøre det selv.

Det er nu ikke en saa ganske ubetydelig Sag, her er Tale om, selv om vi for det Første kun holde os til Pengespørgsmaalet. Den omtalte Ole eller Otte Jensen har i de halvtredie Aar, han saa at sige har været indespærret paa Odense Fattiggård, kostet 2 Rbd. 60 ø. om Ugen, det vil sige, 3 $\frac{1}{2}$ Gange Mere end det Maximum, der er sat for Refusionen. Dernæst har han kostet ikke saa Lidet i Klæ-

ningsstykke og Medicin, og dertil kommer endnu Transportomkostninger, forarsagede ved, at han idelig løber sin Vej og bliver bragt tilbage igjen. Han er nemlig meget vanskelig at holde paa, thi det generer ham ikke at springe ud fra et Vindue i 2den Etage og deraf tage Flugten. Saaledes foretog han engang en Udflugt til det sydlige Jylland, som har kostet omtrent 25 Rbd. Engang i Sommer har han været længere vester paa, saa der er vel en endnu større Regning, og efter de nyeste Efterretninger fra Øen er han igjen deraf kommet og har været temmelig længe borte, saa at vi vel ogsaa derfor kunne vente en temmelig anseelig Regning. Alt dette vil tilfammen gjøre, at selv naar Refusionen fradrages, vil Anholdelsescommunen, vor Commune, komme til paa eet Bræt at betale for hans halvtredieaarige Ophold ibetmindste 3—400 Rbd., foruden at vi dernæst have den glædelige Udsigt til at have ham gaaende hos os sin hele Levetid, uden at man veed, hvorledes man skal forholde sig; thi holdes han under Vagt, forsaavidt Saa-dant kan være forsvareligt, hvad jeg forøvrigt tvivler paa, vil han blive os temmelig dyr, og holdes han ikke under Vagt, vil han løbe sin Vej, og man vil da idelig faae nye Regninger. Alt, hvad han saaledes har kostet, hvortil er det egentlig medgaaet? Det er egentlig et Hovedspørgsmaal her ved Sagen, og dertil svarer jeg: det er ikke medgaaet til at udfinde en Trængendes Forsørgelsessted, saaledes som Plakaten omtaler det, men det er medgaaet til at udfinde Forsørgelsesstedet for en Ikke-Trængende, for et arbejdsført og i Regelen arbejdsdygtigt Menneffe, der hverken har begjært eller faaet eller trængt til Fattighjælp. Jeg skal rigtignok ikke nægte, at dengang han blev anholdt hos os, var han meget daarlig klædt og i en forvirret Tilstand, men hvad det Sidste angaaer, da er det aldeles klart af Rægeattesterne, at den var begrundet i overstadig Beruselse og derpaa følgende Indspærrelse; og hvad de daarlige Klæder angaaer, troer jeg ikke, man havde behøvet at gjøre saa mange Omkostninger som her, for at skaffe ham bedre, og at der vilde have været en nemmere Maade at gjøre det paa, og at det navnlig maatte paa-hvile Nyborg Commune, der et Par Dage i